



K·MEO

TREBALL ÚTIL

La Sra Johansson, fa ganxet a la comunitat europea



I per què no? Com a mínim faig alguna cosa útil. Ja els dic jo que passar-se dues hores escoltant a la Sra Von Der Leyen és horrorosament avorrit i ineficaç. Al meu país fa molt fred i què millor que fer mitjons per la canalla sueca? Tinc *beaucoup* de nets i netes i amigues de tota la vida ja granadetes que els fa molta il·lusió portar mitjons gruixuts amb la bandera europea.

Si volen que els digui la veritat, aquí no es fa res. Treballava molt més a casa que ara. En teoria faig de comissària d'Afers Exteriors, però en la pràctica encara no sé exactament la feina que s'espera que faci. Un dia em van portar de viatge a Espanya i a les cinc hores, després d'afartar-nos de

xurros ja tornàvem a ser a l'aeroport. Un èxit van dir que havia estat la reunió, però només ens vàrem reunir amb els cambres de la tasca i dos guàrdies civils que ens acompanyaven tota l'estona però que no podien menjar xurros perquè estaven de servei.

Tinc una cosina que ha llogat una dona de neteja per cuidar a la mare paralítica. Encara que la vella mare dormi com un soc, la meua cosina fa treballar tota l'estona a la cuidadora i quan ja no li queda res per fer, l'obliga a realitzar una taula de gimnàstica davant l'adormida vella. Jo no sóc exigent com ma cosina, però m'empipa



perdre el temps, i per això faig mitjons i a qui no li agradi que es rasqui. Total al final de la sessió sempre pregunto al meu company com ha anat el discurs i ell es limita a negar amb el cap, o sigui que suficient.

A mi m'agradaria molt anar a Espanya, al seu Parlament. Diuen que allí, encara que t'ho proposis és impossible fer mitja, amb la de crits i insults que hi ha, se t'escapen els punts. Alguns companys eurodiputats però m'han dit que a falta d'agulles sempre podria entretenir-me amb el mòbil. Intentaré trobar la manera. La cosa aquesta europea és una pífia... no serveix de res, miri que els hi dic.

GARSA PROSTÀTICA

EL RETORN DE LES VAQUES SAGRADES

Aznar i González surten a escena

Serà alguna d'aquestes borrasques amb nom propi i tot, però el paisatge, especialment el polític, s'ha enfosquit. Núvols negres creixen per sorpresa i descarreguen tempestes perilloses.

La situació estava prou carregada amb moviments sovint forassenyats, per aconseguir la presidència espanyola, tot i així, s'intuïen algunes estratègies. La impotència del PP per aconseguir majoria, l'allunyament progressiu amb VOX, el silenci d'Ayuso, els pactes urgents del PSOE amb l'esquerra catalanista. Alguna cosa s'entreveia. Fins que de sobte, la foscor absoluta.

Aznar i González han reclamat la seva



quota de protagonisme i han obert la boca. Cagada. Els dos ex líders haurien d'entendre que ja no en tenen de protagonisme i que tot el que diguin serà innecessari i negatiu per la política actual.

Els dos han assumit el mateix paper, el de protectors urbi et orbi dels seus partits. Només varia la forma de fer. Aznar, a la seva, presentant-se com a cerber del PP, ensenyant les dents, i udolant desgràcies. A la seva casa no hi penja l'anunci d'atenció amb el gos, simplement posen una foto de la cara d'ell.

González assumeix el seu pretès lideratge via mística. Va de profeta un paper menys cridaner però igualment perillós. Des del seu nirvana amonesta a alumnes i seguidors. Els que no l'hi fan cas els davalla a l'infern.

Fan nosa i ho saben. Emmerden el pati i ho saben. Tenen bilis acumulada i l'escupen. Amb les seves recents



intervencions han aconseguit dividir encara més al PP, fer més forta a l'Ayuso i més insegur a Feijóo, desestabilitzar encara més a la dreta... La Tasca de González, més solapada, neguiteja al PSOE, dona veu als més reaccionaris, reclama mesures passades, divideix un país en prou feines embastat.

Per què ho fan tot això si fins i tot els futbolistes entenen que arriba el dia de penjar les botes? Perquè la pròstata fa mal.